

Titel: Kapitel 30

Citation: "Kapitel 30", i *1906/1907: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r18-shoot-chptrd1e8666/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: 1906/1907: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

den paagældende Del af Landsretskredsen hører, jfr. §§ 11 og 24. Naar særlige Omstændigheder tale derfor, kan Landsrettens Justitiarius efter Begæring bestemme, at den mundtlige Domsforhandling skal foregaa paa et andet Tingsted, saafremt Sagen herved kan antages at blive hurtigere paadømt. Beslutning, hvorved et Andragende herom tillades eller nægtes, kan ikke paakøres eller paaankes.

§ 339.

Efter en Sags Henvisning til Landsretten kan hver af Parterne tilvejebringe nye Oplysninger, saafremt dette kan ske inden Domsforhandlingen; men under denne kunne saadanne Oplysninger i Almindelighed kun paaseraabes, saafremt de i §§ 334 og 337 givne Regler ere iagttagne af vedkommende Part, jfr. § 340.

§ 340.

Udsættelse af Domsforhandlingen i en til Landsretten i Medfør af § 338 henvist Sag kan forinden Domsforhandlingens Begyndelse besluttes af Landsretten eller dennes Formand, naar dette findes nødvendigt af Hensyn til Retten selv eller andre særlige Aarsager, saasom Forfald for en af Sagførererne, men kun aldeles undtagelsesvis af Hensyn til Fremskaffelsen af nye Beviser fra nogen af Parterne.

Senest 8 Dage før Begyndelsen af den paagældende ordinære Retssession skal, medmindre Afrigelse herfra tilstedes af Landsretten, enhver af Parterne til den Underret, der har ledet Sagens Forberedelse, aflevere mindst eet Eksempplar af hvert af de af ham fremlagte Processkrifter til Afbenyttelse for Landsretten. Underretten tilstiller Landsretten de modtagne Skrifter.

*Kapitel 30.***Domsforhandling for Landsret i Iste Instans.**

§ 341.

Udebliver Sagsøgeren ved Domsforhandlingen, afviser Landsretten Sagen og tilkender den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for saa vidt han ikke frafalder Paastand derom.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, blive de i § 319 givne Regler at anvende med de fornødne Lempelser.

§ 342.

Naar Domsforhandlingen er begyndt, fortsættes den udenfor de i § 347 angivne Betingelser uafbrudt i det begyndte og de paafølgende Møder, der saa vidt muligt skulle holdes de umiddelbart efterfølgende Dage.

§ 343.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og paakendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten.

Naar Formaliteten er indladt, ere alle de Indsigelser vedrørende Formaliteten indtil dette Tidspunkt, som kunne frafalde, udelukkede fra at komme i Betragtning.

I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Retten ved Formalitetskendelsens Afsigelse beramme ny Domsforhandling. Udebliver Sagsøgte da ved denne Domsforhandling, finde de i § 319 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 344.

Domsforhandlingen foregaar paa Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Naar en Part under Forhandlingen helt eller delvis frafalder Paastande, Benægtelser o. desl. eller gør Indrømmelser, er Modparten berettiget til at faa fornøden Tilførsel herom optaget i Retsbogen. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er bleven forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere ere meddelte. Tilstedes deres Fremsættelse, optages de i Retsbogen, og Forhandlingen bliver efter den deri interesserede Parts Begæring at udsætte ganske eller til Dels, for saa vidt det er nødvendigt til Varetagelse af hans Tarv.

Tilsvarende Regler gælde om Fremførelse af Beviser, om hvis Fremkomst Modparten ikke har erholdt saa betimelig Meddelelse, at han har kunnet forberede sig tilstrækkelig.

§ 345.

Ved Domsforhandlingen gives i Reglen Ordet først til Sagsøgeren, men Rettens Formand kan gøre Afvigelse herfra.

Ved Realitetsforhandlingens Begyndelse skulle Parterne oplæse og fremlægge deres skriftlig affattede Paastande.

§ 346.

Under Domsforhandlingen fremstiller den Part, der først faar Ordet, kortelig Sagens Hovedtræk; derefter lader han ved Retsskriveren oplæse de Dokumenter, som han vil paaberaabe sig, derunder Udekrifter af Tingsvidner og afgivne Partsforklaringer m. m. Modparten lader derpaa paa lignende Maade sine Dokumenter læse. Derefter udvikler førstnævnte Part nærmere sin Opfattelse af hele Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater og de vedkommende Retsspørgsmaal, hvorefter Modparten faar Ordet for en tilsvarende Udvikling.

De paaberaabte Dokumenter, hvoraf efter Omstændighederne trykte eller skrevne Genparter omdøles til Dommerne, overgives efter Oplæsningen til Retten.

§ 347.

Retten kan paa ethvert Trin af Forhandlingerne efter Begæring bestemme, at tidligere afhørte Vidner, Syns- eller Skønsmænd og Parter skulle fremstilles til yderligere Afhøring under Domsforhandlingen, jfr. §§ 149 og 179 samt 279. Træffes saadan Bestemmelse, udsættes Sagen om fornødent, eventuelt til næste Retssession paa samme Tingsted eller til en tidligere Retssession, der afholdes paa et i Nærheden værende Tingsted.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes paa den i § 261 foreskrevne Maade.

§ 348.

Saafremt Vidneførsel o. desl. i Henhold til foregaaende Paragraf finder Sted under Domsforhandlingen, finde Reglerne i §§ 335—36 tilsvarende Anvendelse. Indkaldelse udstedes af Landsrettens Formand. Den Part, der har foranlediget et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand indkaldt til Afgivelse af Forklaring under Domsforhandling, kan, naar den Indkaldte har givet Møde, ikke uden Modpartens Samtykke frafalde Vedkommendes Afhørelse med den Virkning, at Modparten eller Retten afskræres fra at stille Spørgsmaal til Vidnet eller Syns- eller Skønsmanden.

§ 349.

Naar Sagen i det hele eller for et enkelt Punkt skønnes at være tilstrækkelig behandlet, sluttet Forhandlingerne (jfr. § 263), Sagen optages, og Dom afsiges (jfr. § 196).

Domsforhandling i en ny Sag maa først paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtagen.

§ 350.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, og Sagsøgeren vil fremføre noget, som ikke indeholdes i det Sagsøgte meddelte, maa han begære Forhandlingen helt eller delvis udsat og meddele Sagsøgte Udsættelsen og det ny Anbringende med et af Retten bestemt Varsel.

§ 351.

Enhver, der i Medfør af §§ 319 eller 341 er dømt som udebleven under en Landretssag i 1ste Instans, kan begære Sagen genoptaget og fortsat fra det Punkt, hvor Forhandlingen paa Grund af Udeblivelsen standsede for hans Vedkommende, naar han godtgør, at Udeblivelsen var ham utilregnelig. Den, der ønsker at benytte sig heraf, maa indgive en skriftlig begrundet Begæring til den i § 316 omhandlede Underret, ledsaget af de fornødne Bevisligheder. Finder Retten ikke Grund til straks at afvise Begæringen, berammes et Retsmøde, og Retten fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. Udebliver denne, anses de for Begæringen paaberaabte Grunde for beviste; møder Modparten og rejser Indsigelse, forhandles Spørgsmaalet om Genoptagelse mundtlig.

Retten afgør ved Kendelse, om Sagen skal genoptages, og berammer i bekræftende Fald et Retsmøde samt fastsætter et Varsel, med hvilket Modparten dertil skal indkaldes. I dette Møde træffes de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse overensstemmende med de almindelige Regler, for saa vidt Genoptagelsen ikke afvises, fordi Modparten ikke er behørig indkaldt.

Samtidig med, at Sagen erklæres for genoptaget, saavel som paa ethvert senere Trin af Sagen kan Retten efter Begæring bestemme, at den afsagte Udeblivelsesdoms Virkninger skulle udsættes.

Fører Genoptagelsen til samme Resultat som den afsagte Dom, bliver denne at stadfæste; i modsat Fald ophæves den, og ny Dom afsiges af vedkommende Landsret.

§ 352.

Begæring om den i § 351 omhandlede Genoptagelse maa fremsættes, saa snart det er muligt, og kan ikke fremføres efter et Aars Forløb fra Dommens Afsigelse. Er Sagen indanket til højere Ret, er Adgangen til Genoptagelse udelukket, indtil Anken frafaldes eller afvises. Naar Indkaldelse til det første i § 351 ommeldte Retsmøde er sket, ere begge Parter udelukkede fra at paaanke Udeblivelsesdommen, indtil Genoptagelsen bortfalder eller afvises. Adgang til Genoptagelse haves kun een Gang i samme Sag.

§ 353.

Den, der, uden at have afgivet noget Svar i Sagen, er dømt som udebleven under en Landsretssag i 1ste Instans, kan endvidere begære Sagen genoptaget, naar han inden en Uge efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet. Vedkommende Underret giver Begæringen Paategning om, at Sagen er genoptaget, og fastsætt er det Varsel, med hvilket Modparten skal indkaldes. I Mødet

maa Domfældte i Reglen, jfr. § 324, afgive sit Svar i Sagen; undlader han dette, eller er Modparten ikke behørig indkaldt, afvises Genoptagelsen.

Indkaldelse af Modparten til Sagens Genoptagelse har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning.

I øvrigt gælde Bestemmelserne i § 351, sidste Stykke, dog saaledes at Udeblivelsesdommens Paalæg af Sagsomkostninger ikke kan ophæves, og i § 352, 2det—4de Punktum, samt de almindelige Regler om Landsretsproceduren.

§ 354.

Naar Tilladelse til at paaanke efter Udløbet af den almindelige Ankefrist eller til at fremføre ny Paastande eller Anbringender søges hos Landsret eller Højesteret paa Grund af utilregnelig Udeblivelse henholdsvis under Forberedelsen af Domsforhandling i en Landsretssag eller under selve Domsforhandlingen ved Landsret, kan Landsret eller Højesteret i Stedet for at give bemeldte Tilladelse bestemme, at Sagen skal genoptages. Andrageren maa da inden 14 Dage efter at have erholdt Meddelelse om Landsrettens eller Højesterets Bestemmelse, hvis Forkyndelse for Modparten har samme opsættende Virkning som Forkyndelse af Ankestævning, indgive Begæring til vedkommende Underret om Berømmelse af et Retsmøde til at træffe de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse, jfr. §§ 351 og 352.

Kapitel 31.

Intervention og Tilstævning af Trediemænd i Landsretssager i første Instans.

§ 355.

Interventionssøgsmaal anlægges og fremmes efter de om et selvstændigt Søgmaal gældende Regler, for saa vidt ikke Bestemmelserne i de følgende Paragraffer medføre Afrigelse herfra.

§ 356.

Intervenienten indtræder i Sagen derved, at han senest en Uge forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte forberedende Retsmøder, i hvilket han vil optræde, for de oprindelige Parter lader forkynde en skriftlig Angivelse af sin Paastand og de Kendsgerninger, hvorpaa den støttes, og i bemeldte Retsmøde fremlægger denne. Vil nogen af Parterne modsætte sig Interventionen eller bestride Intervenientens Paastand, maa han fremlægge Svarskrift, jfr. §§ 321 og 324. Om yderligere Skriftveksling i Anledning af Interventionssøgsmaalet gælde de i §§ 322—23 fastsatte Regler.

§ 357.

Paastaar nogen af Parterne Interventionssøgsmaalet afrist som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 223, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgøre ved Landsrettens Kendelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 323.

§ 358.

Det oprindelige Søgmaal og Interventionssøgsmaalet forhandles i øvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

I Overensstemmelse med § 263 kan Retten udskille Interventionen til særskilt Forhandling før eller efter Hovedsagen, saaledes at den enten paakendes i Forbindelse med Hovedsagen eller særskilt.